Valitus, jonka Autostrada Wielkopolska S.A. on tehnyt 20.12.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-778/17 Autostrada Wielkopolska v. komissio 24.10.2019 antamasta tuomiosta

(Asia C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Autostrada Wielkopolska S.A. (edustajat: O. Geiss, Rechtsanwalt ja T. Siakka, dikigoros)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Puolan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— kumoaa valtiontuesta SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N), jonka Puola on toteuttanut Autostrada Wielkopolska S.A:n hyväksi, 25.8.2017 annetun komission päätöksen (EU) 2018/556 tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja joka tapauksessa

— velvoittaa komission korvaamaan valittajalle muutoksenhakuasteessa aiheutuvat ja unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-778/17 käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi seuraavaan neljään valitusperusteeseen:

Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen oikeudellisen virheen hylätessään valittajan ensimmäisen kanneperusteen, koska sen jälkeen kun se oli aivan oikein todennut, että komission olisi pitänyt antaa valittajalle mahdollisuus esittää huomautuksensa hallinnollisen menettelyn aikana (tätä toteamusta ei riitauteta tässä valituksessa), se sovelsi virheellistä oikeudellista kriteeriä (vaatiessaan näyttämään potentiaalisen vaikutuksen päätökseen) ja otti vääristyneellä tavalla huomioon riidanalaisen päätöksen sisällön eikä perustellut riittävästi toteamustaan (virheellisen kriteerin) täyttymättä jäämisestä.

Toinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä jättäessään SEUT 107 artiklan 1 kohdan vastaisesti tutkimatta sen, että komissio sovelsi markkinataloustoimijaa koskevaa kriteeriä, oikean oikeudellisen kriteerin kannalta, ylittämällä valvontaa koskevan toimivaltansa korvaamalla riidanalaisen päätöksen perustelut omilla perusteluillaan, kääntämällä todistustaakan, perustelemalla puutteellisesti, ottamalla selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon, jättämällä noudattamatta todistelusääntöjä (suhteessa sen omiin toteamuksiin ja sen velvollisuuteen tutkia komission arvioinnit sovellettavien oikeudellisten perusteiden kannalta) ja loukkaamalla unionin oikeuden ensisijaisuutta koskevaa perustuvanlaatuista periaatetta. Nämä virheet liittyvät erityisesti siihen toteamukseen, että komissiolla ei ollut velvollisuutta ottaa huomioon ja tutkia inflaatio- ja valuuttakurssiriskin muuttumista, siihen, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutui 28.7.2005 annettuun lakiin markkinataloussijoittajaa koskevan kriteerin rajana, toteamukseen, että komissio ei ollut velvollinen ottamaan huomioon ja tutkimaan irtisanomis- ja oikeusriitariskiä ja unionin yleisen tuomioistuimen 152 kohdan kolmannen osan osalta tekemiin arviointivirheisiin.

Kolmas valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen oikeudellisen virheen hylätessään toisen kanneperusteen toisen osan soveltamalla sovellettavaksi tulevaa kriteeriä väärin, korvaamalla kielletyllä tavalla komission perustelut omilla perusteluillaan, kääntämällä todistustaakan, perustelemalla puutteellisesti ja jättämällä noudattamatta todistelusääntöjä

Neljäs valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen hylätessään viidennen kanneperusteen ensimmäisen osan ottamalla selvitysaineiston vääristyneellä tavalla huomioon ja perustelemalla puutteellisesti.

Valitus, jonka Algebris (UK) Ltd ja Anchorage Capital Group LLC ovat tehneet 20.12.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-2/19, Algebris (UK) ja Anchorage Capital Group v. SRB, 10.10.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Algebris (UK) Ltd ja Anchorage Capital Group LLC (edustajat: T. Soames, avocat, N. Chesaites, advocaat, R. East, Solicitor ja D. Mackersie, Barrister)

Muu osapuoli: yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen määräysosan 1 kohdan

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen määräysosan 2 kohdan ja velvoittaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä että tämän muutoksenhaun yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— toteaa, että valittajilla on asiavaltuus riidanalaista päätöstä koskevan kumoamiskanteen nostamiseen unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan, että katsoessaan, että asia ei koskenut valittajia suoraan, unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen asetuksen (EU) 806/2014 ([1]) 20 artiklan 11 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinnassa ja loukkasi valittajien omistusoikeutta.

Unionin yleisen tuomioistuimen tulkinta johti siihen, että se katsoi virheellisesti, että käsiteltävänä olevan kaltaisessa asiassa 1) valittajien kaltaisilla asianosaisilla, joihin pakkolunastus on kohdistettu, on asiavaltuus riitauttaa päätös olla toteuttamatta jälkikäteen suoritettavaa lopullista arvostusta vain siinä tapauksessa, että ne voivat saada korvausta asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 11 kohdan toisen alakohdan nojalla; 2) korvaus on maksettava 20 artiklan 11 kohdan toisen alakohdan b alakohdan nojalla vain, jos sovellettava kriisinratkaisumääräys on asetuksen N:o 806/2014 27 artiklan mukainen velkakirjojen arvon alaskirjaus, sen 25 artiklan mukainen omaisuudenhoitoyhtiön käyttö tai sen 26 artiklan mukainen varojen erottelu; 3) näin ollen velkojilla (ja osakkeenomistajilla) ei ole asiavaltuutta. Tästä seuraa, että käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa on vaikea kuvitella, että muilla henkilöillä kuin osakkeenomistajilla tai velkojilla, joihin pakkolunastus on kohdistettu, voi olla asiavaltuus riitauttaa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätös olla toteuttamatta jälkikäteen suoritettavaa lopullista arvostusta, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää perusteena tilapäisiä arvostuksia, joissa on vakavia virheitä ja jotka ovat hyvin epäluotettavia. Päätös olla toteuttamatta jälkikäteen suoritettavaa lopullista arvostusta koskee valittajia suoraan, koska on hyvin todennäköistä, että jälkikäteen suoritettava lopullinen arvostus 1 ja 2 vahvistaa, että pankin arvostus oli virheellinen, mikä edellyttää, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto harkitsee, onko valittajille myönnettävä korvaus siten, että velkojien saamiset palautetaan kirjanpitoon ja/tai Santanderin maksaman vastikkeen arvon korottamisella asetuksen N:o 806/2014 20 artiklan 12 kohdan mukaisesti. Jos yhteinen kriisinratkaisuneuvosto päättää harkintavaltansa puitteissa olla myöntämättä valittajille korvausta, myös tämä päätös voidaan riitauttaa ja siitä voidaan nostaa vahingonkorvausvaatimus.